

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa.

- 1) Fundusz Pracy,
- 2) Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych,
- 3) pracodawcy,
- 4) pracownicy,
- 5) marszałkowie województw,
- 6) starostowie (prezydenci miast na prawach powiatu).

2. Zakres konsultacji społecznych.

Projekt ustawy został poddany konsultacjom społecznym w trybie ustaw o związkach zawodowych oraz organizacjach pracodawców oraz konsultacjom z organizacjami pracodawców. Projekt został przekazany do zaopiniowania następującym organizacjom: NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej, Związkowi Rzemiosła Polskiego, Związkowi Pracodawców Business Centre Club oraz Radzie Działalności Pożytku Publicznego i Naczelnej Radzie Zatrudnienia.

Wszystkie uwagi zgłoszone w trakcie prac nad projektem ustawy zostały rozpatrzone. Projekt ustawy był również rozpatrywany w trakcie posiedzeń Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, w których brały udział ww. organizacje. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan” oraz Związek Rzemiosła Polskiego pozytywnie zaopiniowały projekt. Uwagi Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych dotyczące trybu wprowadzania przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy oraz przedłużenia okresu ochronnego dla pracowników, którzy zostali objęci przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy w okresie lub w okresach przypadających bezpośrednio po okresie lub okresach pobierania świadczeń z tytułu przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy z 3 do 6 miesięcy nie zostały uwzględnione, co zostało ustalone w trakcie posiedzeń Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy zakłada udzielanie w sytuacji zagrożenia przejściowymi trudnościami pomocy przedsiębiorcom ze środków publicznych na częściowe dopłaty do wynagrodzeń dla pracowników zagrożonych zwolnieniami z pracy oraz na dofinansowanie szkoleń pracowników. Finansowa pomoc ma charakter bezzwrotny i jest udzielana na zasadach pomocy de minimis przyznanej zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

W warunkach kryzysu ekonomicznego w latach 2008-2009 i konieczności szybkiego reagowania przy udzielaniu pomocy państwa wynikającej z ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców podmiotom wymagającym tej pomocy, Minister Pracy i Polityki Społecznej wykorzystał sprawdzone, dobrze zorganizowane struktury Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych zlokalizowane w 16 województwach, powierzając pracownikom tych struktur obowiązki realizacji zadań wynikających z ustawy o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców, co niewątpliwie ułatwiło realizację tych zadań, jak również obniżyło koszty obsługi związane z realizacją tych zadań.

Zadania Biur Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w związku z utratą osobowości prawnej przez Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zostały przekazane po dniu 1 stycznia 2012 r. do realizacji wojewódzkim urzędом pracy. W związku z faktem, że pracownicy zatrudnieni w Biurach Terenowych wykonywali zadania związane z obsługą zadań wynikających z ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców, są oni dobrze przygotowani do obsługi zadań wynikających z projektowanej ustawy w ramach wykonywania zadań z zakresu obsługi w Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Zaproponowana regulacja nie będzie miała bezpośredniego wpływu na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego. Utrzymanie miejsc pracy powoduje zachowanie źródeł przyszłych wpływów do tych budżetów i ogranicza potencjalne ryzyko wydatków związane z pomocą dla osób bezrobotnych i znajdujących się w trudnej sytuacji bytowej.

Źródłem finansowania udzielanej pomocy będą środki finansowe Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Funduszu Pracy.

W przypadku uruchomienia ustawy w 2013 r. środki na realizację zadań określonych w ustawie, poczynając od dnia wejścia w życie ustawy, ustalone zostały w postaci maksymalnych limitów wydatków w ramach rocznych planów finansowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Funduszu Pracy stanowiących załączniki do ustawy budżetowej na dany rok.

Określenie limitów rocznych oznacza możliwość wykorzystywania środków z ograniczeniami wynikającymi z mechanizmu określającego limity wydatków w projekcie ustawy oraz poprzez mechanizm uruchomienia pomocy na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów w przypadku wystąpienia dynamiki zmian krajowej stopy bezrobocia, równej lub wyższej niż 7% w kolejnych dwóch miesiącach w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego minister właściwy do spraw pracy, po zasięgnięciu opinii Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych na temat sytuacji na krajowym rynku pracy, przedstawia Radzie Ministrów informację na temat tej dynamiki. Rada Ministrów może określić w rozporządzeniu roczny limit wydatków, w przypadku spełnienia warunków określonych w ustawie.

Zgodnie z art. 50 ust. 1c ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.) Rada Ministrów przedstawi Sejmowi trzy lata przed upływem 10 lat budżetowych wykonywania ustawy, projekt zmiany ustawy określającej maksymalne limity wydatków jednostek sektora finansów publicznych, wyrażone kwotowo, na kolejnych 10 lat budżetowych wykonywania ustawy na podstawie sporządzonej przez ministra właściwego ds. pracy informacji w zakresie monitorowania limitu

wydatków oraz wdrożenia mechanizmów korygujących.

Biorąc pod uwagę trudności z oszacowaniem skutków finansowych projektowanej ustawy, które związane będą z zaistnieniem potencjalnych zdarzeń i trudnej do przewidzenia ich skali i tym samym zakresu udzielanej pomocy oraz fakt, że postanowienia określone w przedkładanej ustawie mogą w przyszłości spowodować skutki finansowe dla Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Funduszu Pracy, przyjęto rozwiązanie, które uzależnia wystąpienie tych skutków od zaistnienia następujących przesłanek:

1. Wystąpi zdarzenie, o którym mowa w art. 27 ust. 2 pkt 1, przejawiające się w sferze zatrudnienia wzrostem dynamiki stopy bezrobocia (r/r) w ciągu dwóch kolejnych miesięcy, równej lub wyższej niż 7 %.
2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia:
 - 1) kwotę pomocy, która może być udzielona na podstawie ustawy ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Funduszu Pracy w danym roku,
 - 2) okres stosowania pomocy w którym mogą być zawierane umowy o przyznanie świadczeń i dofinansowanie kosztów szkolenia pracowników oraz termin na dokonanie określonych czynności w roku wydania rozporządzenia i roku następnym

– kierując się przewidywanymi potrzebami dotyczącymi tej pomocy oraz uwzględniając stan środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Funduszu Pracy.

Rada Ministrów nie wydaje ww. rozporządzenia, jeżeli jego wydanie ograniczyłoby wykonywanie bieżących zadań w zakresie ochrony roszczeń pracowniczych finansowanych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz zadań w zakresie promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia i aktywizacji zawodowej finansowanych z Funduszu Pracy.

Kwoty maksymalnych limitów wydatków z tytułu realizacji zadań ustawowych w okresie 2013-2022, źródła ich finansowania oraz mierniki oceny wykonania zadań i ich wartości przedstawia poniższa tabela:

LATA	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
CPI - dynamika średnioroczna	102,7	102,3	102,5	102,5	102,5	102,4	102,4	102,4	102,4	102,4
Źródła finansowania										
FGŚP - kwota limitu w mln zł	200	204,6	209,7	215,0	220,3	225,6	231,0	236,6	242,3	248,1
Fundusz Pracy - kwota limitu w mln zł	50	51,2	52,4	53,7	55,1	56,4	57,8	59,1	60,6	62,0
Świadczenia i mierniki										
kwota maksymalnego, miesięcznego świadczenia z tytułu obniżonego wymiaru czasu pracy lub przestoju ekonomicznego z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od pracodawcy (zł)	1106,87	1132,33	1160,64	1189,65	1219,39	1248,66	1278,63	1309,31	1340,74	1372,91
kwota maksymalnego, 6 miesięcznego świadczenia z tytułu obniżonego wymiaru czasu pracy lub przestoju ekonomicznego z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne należnymi od pracodawcy (zł)	6641,22	6793,97	6963,82	7137,91	7316,36	7491,95	7671,76	7855,88	8044,42	8237,49
Miernik 1: minimalna liczba ochronionych miejsc pracy przy danych, maksymalnych wydatkach w kwocie limitu rocznego	30114,95	30114,95	30114,95	30114,95	30114,95	30114,95	30114,95	30114,95	30114,95	30114,95
Świadczenie z tytułu dofinansowania kosztów szkoleń pracowników i mierniki										
kwota przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim kwartale (4 kwartale 2012 r), ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.) przeliczona na 2013 r średniorocznym wskaźnikiem CPI (102,7%)	3789,94	3877,11	3974,03	4073,39	4175,22	4275,43	4378,04	4483,11	4590,70	4700,88
kwota maksymalna dofinansowania kosztów szkoleń organizowanych przez pracodawcę dla pracowników objętych pomocą związaną z ochroną miejsc pracy	11369,81	11631,32	11922,1	12220,16	12525,66	12826,28	13134,11	13449,32	13772,11	14102,64
Miernik 2: minimalna liczba szkoleń (pracowników objętych szkoleniem), przy danych wydatkach w kwocie limitu rocznego	4397,6	4397,6	4397,6	4397,6	4397,6	4397,6	4397,6	4397,6	4397,6	4397,6

Wydatki na świadczenia i dofinansowanie kosztów szkoleń, o których mowa w projekcie ustawy, są monitorowane na poziomie wydatków dokonywanych przez marszałka i starostę. Organem właściwym do monitorowania ww. wydatków jest minister właściwy ds. pracy. Mechanizm korygujący skonstruowany jest w ten sposób, że w przypadku braku limitu środków na wydatki, o których mowa w ustawie, marszałek i starosta odmawiają podpisania umów oraz wypłaty świadczeń i dofinansowania kosztów szkoleń. Mechanizm ten stosowany jest w przypadku wykorzystania limitów w całości.

W ustawie określone zostały maksymalne roczne limity wydatków będących skutkiem finansowym ustawy na lata 2013-2022.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Proponowane zmiany powinny, zgodnie z założeniami, wywrzeć korzystny wpływ na rynek pracy bowiem proponowana pomoc polegająca na dopłatach do wynagrodzeń dla zagrożonych zwolnieniami pracowników, zapobiegnie zwolnieniom zagrożonych pracowników zatrudnionych u przedsiębiorcy, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych nie mniejszy niż 15 % oraz pozwoli na ustabilizowanie sytuacji finansowej przedsiębiorców, których pracownicy otrzymają świadczenia z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Funduszu Pracy, co przełoży się na mniejszy poziom bezrobocia.

Regulacja może silnie i pozytywnie wpłynąć na lokalne rynki pracy, zdominowane przez pracodawców zagrożonych skutkami kryzysu.

Projektowane rozwiązania mają na celu m.in. zapobieganie negatywnym skutkom spowolnienia gospodarczego i kryzysu ekonomicznego na sytuację pracodawców, pracowników oraz umożliwienie pracodawcom dostosowanie poziomu wiedzy i umiejętności zawodowych zatrudnianej kadry pracowniczej, do aktualnych lub przewidywanych potrzeb (art. 18 ust. 1) .

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Proponowane zmiany mogą pozytywnie wpłynąć na utrzymanie potencjału konkurencyjności gospodarki i sprzyjać utrzymaniu poziomu natężenia walki konkurencyjnej na rynkach w przypadku zachowania zdolności produkcyjnych przedsiębiorstw i przedłużenia ich bytu.

Proponowana regulacja przyczyni się do utrzymania istniejących miejsc pracy w funkcjonujących, dotkniętych skutkami spowolnienia gospodarczego lub kryzysu ekonomicznego przedsiębiorstwach. Będzie to mieć pozytywny wpływ na utrzymanie konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczość.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowane rozwiązania mogą pozytywnie wpłynąć na sytuację i poziom rozwoju regionalnego na obszarach szczególnie podatnych na zagrożenia skutkami ograniczenia aktywności ekonomicznej przedsiębiorstw.

Proponowane regulacje będą miały pozytywny wpływ na sytuację regionów poprzez wspomoczenie przedsiębiorców dotkniętych skutkami spowolnienia gospodarczego lub kryzysu ekonomicznego. Przyczyni się to, poprzez utrzymanie istniejących miejsc pracy i zatrudnienia, przede wszystkim do zapobiegnięcia wzrostowi bezrobocia w regionach, w których skutki te wystąpią.

7. Zgodność projektu z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie narusza przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej.

8. Koszty i korzyści społeczne związane z wejściem w życie ustawy.

W celu określenia liczby przedsiębiorstw, które potencjalnie będą kwalifikować się do skorzystania z pomocy określonej w projekcie ustawy, dokonano analizy procesów dostosowawczych i zmian w okresie ostatniego spowolnienia gospodarczego. Porównano dane z badania wyników finansowych przedsiębiorstw realizowanego przez Główny Urząd Statystyczny za lata 2008 – 2009. Liczba przedsiębiorstw, których przychody ze sprzedaży towarów i usług netto w 2009 r. spadły co najmniej 15% w stosunku do roku poprzedniego, wyniosła 11 938. Biorąc pod uwagę, że zgodnie z publikacją *Wyniki finansowe podmiotów gospodarczych w 2011 r.*, liczba podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, w których pracuje co najmniej 10 osób, zmniejszyła się w stosunku do roku 2009 o 0,74%, analogicznie powinna zmniejszyć się liczba podmiotów kwalifikujących się do wsparcia. Oznacza to, że liczba podmiotów, które będą potencjalnie mogły skorzystać z pomocy w ramach regulacji powinna wynieść ok. 11 850.

Odnosząc się do potencjalnych kosztów, jakie ponieśliby pracodawcy w związku ze zwolnieniem 60,2 tys. pracowników, o których mowa w uzasadnieniu do projektu ustawy, przyjęto założenie, że rozwiązanie stosunku pracy nastąpiłoby w oparciu o 3 miesięczny okres wypowiedzenia, bez dodatkowych kosztów związanych z ewentualnymi świadczeniami wypłacanymi w przypadku zwolnień grupowych, wynikającymi ze zbiorowych układów pracy i negocjowanymi z przedstawicielami związków pracowniczych na poziomie przedsiębiorstw. Biorąc pod uwagę powyższe, oraz przyjmując, że zwolnieni pracownicy otrzymują wynagrodzenie równe przeciętnemu wynagrodzeniu w sektorze przedsiębiorstw, które zgodnie z prognozą Ministra Finansów w roku 2013 wyniesie 3 934 zł, przeciętny koszt rozwiązania jednej umowy o pracę wyniósłby ok. 14 250 zł (4 750 zł razem ze składkami na ZUS, FP oraz FGŚP x 3 miesiące). Oznacza to, że łączny koszt zwolnienia 60,2 tys. pracowników w roku 2013 wyniósłby około 857 mln 850 tys. zł.

Pomimo, że proponowana regulacja zawiera instrumenty pomocy de minimis wzorowane na rozwiązaniach zawartych w ustawie z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego

dla pracowników i przedsiębiorców, stanowi ona jednak nowy instrument pomocy przewidzianej dla pracowników i przedsiębiorców.

Wykorzystanie środków pomocy, określonych w ustawie z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców, pomimo pesymistycznych prognoz i rozwoju sytuacji w gospodarce europejskiej, było niewielkie. Ogółem, za lata 2009-2011, na podstawie ustawy wypłacona została pomoc dla 119 przedsiębiorców na kwotę 7 898,9 tys. zł dla 7241 pracowników. Na dofinansowanie kosztów szkoleń i studiów podyplomowych, na podstawie zawartych umów, wydatkowane zostały środki na kwotę 1 984,7 tys. zł dla 1161 osób.

Powodem braku zainteresowania przedsiębiorców były w opinii strony społecznej wysokie warunki progowe spadku obrotów gospodarczych u przedsiębiorcy i uciążliwe procedury ubiegania się o pomoc (konieczność sporządzenia programu naprawczego, uzyskania zaświadczenia o sytuacji ekonomicznej przedsiębiorcy), uzgodnione wcześniej w ramach prac Komisji Trójstronnej. Ustawa była notyfikowana przez Komisję Europejską, ponieważ pomoc udzielana na jej podstawie do końca 2010 r. była pomocą publiczną udzielaną na zasadach, o których mowa w pkt 4.2.2 Komunikatu Komisji - Tymczasowe wspólnotowe ramy prawne w zakresie pomocy państwa ułatwiające dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego. Komunikat określał warunki na jakich mogła być udzielana pomoc na podstawie ustawy, tak więc przedsiębiorca musiał udowodnić poprzez przedłożenie odpowiedniej, wymaganej ustawą dokumentacji, że osiągnięty spadek obrotów gospodarczych był wynikiem kryzysu gospodarczego. Biorąc pod uwagę zgłoszone zastrzeżenia, a także fakt, że udzielana na podstawie ustawy pomoc będzie pomocą de minimis w porównaniu do rozwiązań z 2009 r. zmieniono niektóre warunki przyznawanego wsparcia, m.in.:

- w obecnym projekcie ustawy odstąpiono od warunku przygotowania przez przedsiębiorcę programu naprawczego;

- w projekcie ustawy przyjęto spadek obrotów gospodarczych u przedsiębiorcy na poziomie nie mniej niż o 15% w ciągu 6 kolejnych miesięcy w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, finansowanych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, do łącznych obrotów z analogicznych 6 miesięcy w okresie 12 miesięcy przed okresem 12 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku (w poprzedniej ustawie 3 miesiące). Porównanie wyników ekonomicznych uzyskanych przez przedsiębiorcę z okresu, który ma miejsce obecnie, do przyjętego w ustawie z 2009 r. okresu z przedziału czasowego od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. byłoby metodologicznie nieuzasadnione i w niewielki sposób wiązałyby się z kryzysem z 2008 r.;

- w ustawie z 2009 r. przedsiębiorca otrzymujący wsparcie musiał zobowiązać się do utrzymania zatrudnienia pracownika otrzymującego świadczenie przez 6 miesięcy po ustaniu pobierania tego świadczenia, a w obecnym projekcie znacznie złagodzone ten wymóg do jedynie 3 miesięcy co było postulatem strony pracodawców mającym na celu zwiększenie atrakcyjności ustawy.

Grupa społeczna	Liczebność grupy	Korzyści	Koszty
Przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej	1270 przedsiębiorców ³⁾	Kwota 400 mln zł ze środków FGŚP na świadczenia z tytułu przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy (kwota świadczenia przez 6 m-cy na jedno miejsce pracy to 6,641 tys. zł x 60,2 tys. pracowników w roku 2013 i 2014 do dnia 30 czerwca) ¹⁾ kwota 100 mln zł ze środków FP na sfinansowanie kosztów szkolenia, (2,0 tys. zł na 1 miejsce pracy x 50 tys. pracowników w roku 2013 i 2014 do dnia 30 czerwca) ²⁾ . Uzyskane wsparcie określone w ustawie pozwoli przedsiębiorcy uniknąć kosztów związanych ze zwolnieniem pracowników. Niższe koszty związane z utrzymaniem poziomu zatrudnienia, pozwolą mu kontynuować działalność. Dzięki środkom na szkolenia podniesione zostaną kwalifikacje pracowników, co może zapewnić konkurencyjność prowadzonej działalności.	Kwota 25 mln zł - tj. pozostałe 20% do dofinansowania przez pracodawcę kosztów szkolenia (0,5 tys. zł na 1 miejsce pracy x 50 tys. pracowników)
Pracownicy	60,2 tys. pracowników	Korzyściami, które uzyskają pracownicy, będzie utrzymanie zatrudnienia w okresach pobierania przez pracownika świadczeń oraz w okresie lub w okresach przypadających bezpośrednio po okresie lub okresach pobierania świadczeń - nie dłużej jednak niż przez łączny okres 3 miesięcy oraz możliwość podniesienia kwalifikacji zawodowych, co przełoży się na dalsze zatrudnienie.	

- 1) Kwota przewidywanego dofinansowania ze środków FGŚP do wynagrodzeń w czasie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy przez maks. okres 6 m-cy na jednego pracownika wyniesie w 2013 r. ok. 6641 zł (kwota zasiłku 823,60 zł + zwiększenie z tytułu składek społ. od pracownika 112,92 zł + kwota składek na ubezpieczenia społ. należnych od pracodawcy - 170,35 zł, co daje miesięczną kwotę pomocy w wysokości ok. 1107 zł). Zatem z planowanej kwoty 400 mln zł (po 200 mln zł w 2013 i 2014 r.) mogłoby skorzystać ok. 60,2 tys. pracowników, przy założeniu że wszyscy korzystać będą z dofinansowania przez maks. okres 6 m-cy.
- 2) Przy założeniu, że szkoleniami objętych zostanie 50 tys. pracowników, a średni koszt szkolenia wyniesie 2,5 tys. zł, kwota na pokrycie kosztów szkolenia wyniesie 125 mln zł, z czego ze środków FP przewiduje się 80 %, tj. 100 mln zł w latach 2013-2014.
- 3) Przy założeniu, że średnie zatrudnienie u przedsiębiorców objętych ustawą wyniesie 50 osób, z pomocy skorzysta 1270 przedsiębiorców, jeżeli z rozwiązań ustawy skorzystałoby tylko mali przedsiębiorcy zatrudniający do 9 pracowników z ustawy skorzystałoby ok. 7055 przedsiębiorców.

Przyjęte w tabeli wyliczenia zostały podane bez uwzględnienia korekty wynikającej z zastosowania wskaźników makroekonomicznych stanowiących podstawę szacowania skutków finansowych projektowanych ustaw.